

การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

The Development of Reading Comprehension and Writing English for Communication
of 6th Grade Students Based on Communicative Language Teaching
and Collaborative Learning Approach

ดร.สุภาวดี กาญจนเกต¹ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์² ดร.จุฬารพร พลรักษ์³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาฏยาพร บุญเรือง⁴

Dr.Supawadee Kanjanakate¹ Dr.Sumattana Hansuri² Dr.Julaporn ponluk³ Asst. Prof. Dr.Nattayabhon Boonruang⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และ 2) เปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) การสุ่มเพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random assignment) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยา นุสรณ์) อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ห้อง 6/3 และห้อง 6/2 จำนวน 32 คน และจำนวน 30 คน ตามลำดับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้จัดเก็บข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับจัดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 16 แผน แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบด้วยสถิติ Dependent sample t-test, One-way MANOVA และ Univariate test

ผลการวิจัยพบดา

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนภาษาอังกฤษ

¹นักวิชาการอิสระ

¹Independent Scholar

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ ดร.ประจำสาขาปฐมวัยศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³Lecturer, Early Childhood Education Program, Faculty of Education, Nakhon Panom University.

⁴ผศ.ดร.คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

⁴Asst. Prof. Dr. Faculty of Education Nakhon Phanom University

ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: ดร.สุภาวดี กาญจนเกต, supawadee_k@npu.ac.th

รับเมื่อ 1 พฤษภาคม 2566 แก้ไข 27 พฤษภาคม 2566 ตอรับ 1 มิถุนายน 2566

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิด เพื่อการสื่อสารการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to compare reading comprehension and writing English for communication of students, between before and after learning management based on communicative language teaching and collaborative learning approach and 2) to compare reading comprehension and writing English for communication of students, between the experimental group of student learning management based on communicative language teaching and collaborative learning approach and the control group of student learning traditional approach. This research methodology was processed on experimental research with random assignment to determine the experimental group and the control group with 6th grade students in Cessaban 3 (Pinitpittayanusorn) school, Muang Nakhon Phanom District, Nakhon Phanom Province in the second semester of academic year 2022, for class 6/3, and 6/2 of 32 and 30 students, respectively. The students were obtained using cluster random sampling method. In addition, the research instruments were composed of 16 learning management plans for experimental group, the 20-item Reading comprehension Test, and the 10-item Writing English for Communication Test. Statistical analysis consisted of mean, standard deviation, Dependent sample t-test, One-way MANNOVA and Univariate test

The results showed that:

1. the experimental group of student learning management based on communicative language teaching and collaborative learning approach revealed posttest scores of reading comprehension and writing English for communicative higher than before learning at the .05 level of significance.
2. the experimental group of student learning management based on communicative language teaching and collaborative learning approach was revealed higher scores posttest of reading comprehension and writing English for communication than the control group of student learning traditional approach at the .05 level of significance.

Keywords: Communicative Language Teaching, Collaborative Learning Approach, Reading Comprehension, Writing English for Communication

กฤมิตหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขวางขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220) การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความสำคัญต่อประสบการณ์เรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้

ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ภาษาที่สอง ด้วยว่าคนเราต้องรู้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษา ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 13) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องเรียนรู้ในทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ไปพร้อมกัน ประกอบกับความเห็นของ Halliday (1973) ที่อธิบายว่า การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องมีความรอบรู้ในโครงสร้างทางภาษา และสามารถนำไปใช้ในบริบททางสังคมของตนเองด้วย อีกทั้ง Widdowson (1990) เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีคุณภาพควรจัดให้ผู้เรียนได้เผชิญการใช้ภาษาในบริบททางสังคมที่เป็นเหตุการณ์จริง ตามบทบาทในชีวิตของผู้เรียน โดยเฉพาะการสนทนาในมุมมองเรื่องต่าง ๆ หากผู้เรียนรู้และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางภาษาที่กระชายให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารบรรลุผลสำเร็จมากขึ้น นอกจากนี้ Chickering & Gamson (1987) เห็นว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ประสบผลสำเร็จและมีคุณภาพนั้น จะประกอบด้วยแนวทางที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การให้ข้อมูลป้อนกลับทันทีในขณะนั้น และการมีปฏิสัมพันธ์ด้านบวกระหว่างครูกับผู้เรียน เพื่อช่วยเสริมสร้างความคงทนในข้อมูลข่าวสารความรู้ คุณลักษณะด้านการยอมรับนับถือตนเอง และพฤติกรรมปฏิบัติทางวิชาการของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะกระบวนการด้านปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนระหว่างเรียนจะช่วยเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะอื่น (Johnson and Johnson, 1994) ขณะที่ Slavin (1990) เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะบรรลุผลสูงขึ้นเมื่อจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกกลุ่ม นำไปสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภายหลังกิจกรรมการทำงานร่วมกัน ซึ่งเงื่อนไขที่ช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น ได้แก่ การมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบของผู้เรียนรายบุคคล ลดปัจจัยด้านการแข่งขันกิจกรรมของกลุ่มให้น้อยลง พร้อมทั้งจูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ดังนั้น จึงควรให้เวลาให้ผู้เรียนวิเคราะห์วิธีการทำงานร่วมกันที่มีคุณค่า วิธีการสนับสนุนให้เพื่อนในกลุ่มได้เรียนรู้ รวมทั้งวิธีการใช้ทักษะทางสังคมในกลุ่มและการสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ โครงสร้างกระบวนการกลุ่มที่ดีควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการปฏิบัติของกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งการวางแผนปฏิบัติเพื่อเอาชนะปัญหา ผู้สอนอาจสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนและบันทึกข้อมูลสำหรับใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ สนับสนุนให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าการทำงานของกลุ่มโดยไม่ให้ความสำคัญกับผลงานของตนเองเพียงอย่างเดียว กระบวนการทำงานมีความสำคัญมากกว่า โดยเฉพาะการอภิปรายในประเด็นที่ต้องการนำไปใช้ปรับปรุงงานของกลุ่มให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในครั้งต่อไป (Larsen and Keiper, 2013)

จากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 35.02 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2565, หน้า 2) ประกอบกับผู้วิจัยได้สนทนาและร่วมวิเคราะห์ความต้องการด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกับครู พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายบางส่วนยังต้องการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอธิบายความรู้ของตนเองและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างโอกาสในการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยจัดกิจกรรม

ทางเลือกที่หลากหลายพร้อมสถานการณ์หรือเหตุการณ์หรือสื่อแหล่งเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเผชิญในมุมมองของปัญหาและคิดวิเคราะห์ประกอบการวางแผนค้นหาคำตอบและเกิดองค์ความรู้ใหม่ด้วยความเข้าใจ พร้อมทั้งการนำความรู้พื้นฐานไปปรับใช้อย่างมีคุณค่าและบังเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

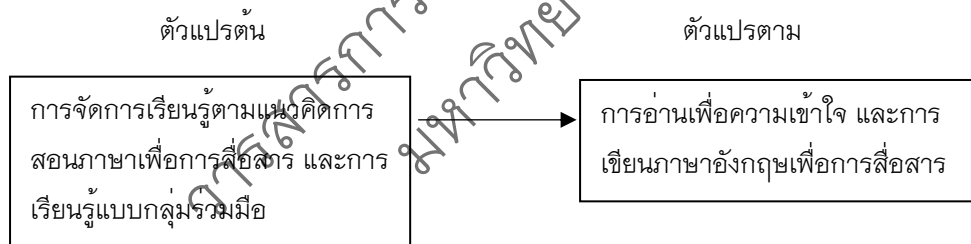
คำถามการวิจัย

1. การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นอย่างไร
2. การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติมีความแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ
2. เปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้อง รวม 95 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 (พินิจพิทยานุสรณ์) ห้อง 6/3 จำนวน 32 คน และห้อง 6/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สำหรับใช้จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตามลำดับ ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 การทบทวนประสบการณ์ ชั้นที่ 2 การสร้างความเข้าใจในเนื้อหา ชั้นที่ 3 การเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อหาคำตอบ ชั้นที่ 4 การปฏิบัติตามแบบแผนและนำเสนอ และชั้นที่ 5 การสรุปความรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติตามแบบ 5Es ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 ชั้นสร้างความสนใจ ชั้นที่ 2 ชั้นสำรวจและค้นหา ชั้นที่ 3 ชั้นอธิบายและลงข้อสรุป ชั้นที่ 4 ชั้นขยายความรู้ และชั้นที่ 5 ชั้นประเมินผล จำนวนอย่างละ 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง และนำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพและความเหมาะสมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54

2. แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิดของ Roygor, A.L. and Raygor, R.D. E. (1985). โดยกำหนดเกณฑ์แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ครอบคลุมประเด็นสำคัญ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal comprehension) 2) ระดับตีความและสรุปความ (Inferential comprehension) และ 3) ระดับวิจารณ์ (Critical comprehension) และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าความยากรายข้อ (p) ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) ของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า แบบทดสอบมีค่าความยากรายข้อ (p) อยู่ระหว่าง 0.35–0.60 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง 0.46–0.78 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) เท่ากับ 0.84

3. แบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 10 คะแนน วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิดของ Harris (1974, pp. 68–69) โดยกำหนดเกณฑ์แบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ครอบคลุมประเด็นสำคัญ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) มีความถูกต้อง 2) มีความชัดเจน และ 3) มีความกระชับ และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงรายข้อของแบบทดสอบ พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และคุณภาพของเครื่องมือจากการนำไปทดลองใช้ มีค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.38–0.65 ค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ระหว่าง 0.37–0.59 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (α) เท่ากับ 0.79

4. ดำเนินการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อนำข้อมูลตามเงื่อนไขตัวแปรตามไปวิเคราะห์ผลตามกรอบวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง และการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มควบคุม
- ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
- ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/3 และจัดการเรียนรู้ตามแบบปกติหรือแบบ 5Es กับนักเรียนห้อง 6/2 ตามลำดับ

ตามกรอบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดเวลาเรียนครอบคลุมเนื้อหาบทเรียน ได้แก่ เรื่องที่ 1 English is easy เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 2 When I was young เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 3 Back to America เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 4 He has already cleaned up his room เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 5 Your collection เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 6 Book club เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 7 Halloween เวลาเรียน 2 ชั่วโมง เรื่องที่ 8 Famous Faces เรียน 2 ชั่วโมง โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ในแต่ละครั้ง (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)

4. ดำเนินการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อนำข้อมูลตามเงื่อนไขตัวแปรตามไปวิเคราะห์ผลตามกรอบวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยสถิติ Dependent sample t-test
2. การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยสถิติ One-way MANOVA และ Univariate test พร้อมทั้งการทดสอบตามเงื่อนไขข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ปรากฏค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพื้นฐาน และค่าสถิติ Dependent sample t-test ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

ตัวแปรตาม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		d	t-test	S
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
การอ่านเพื่อความเข้าใจ	12.43	1.21	15.72	0.85	31	23.011*	.00
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	5.15	0.81	7.69	0.64	31	14.731*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีคะแนนพื้นฐานการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 12.43 (S.D.= 1.21) และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 5.15 (S.D.= 0.81) และหลังเรียนค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 15.72 (S.D.= 0.85) และ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 7.69 (S.D.= 0.64) ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลการเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏผลดังตาราง 2-4

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปรตาม	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง (32 คน)		กลุ่มควบคุม (30 คน)	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
การอ่านเพื่อความเข้าใจ	20	15.72	0.85	15.03	1.37
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	10	7.69	0.64	7.13	0.89

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีคะแนนหลังเรียน ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 15.72 (S.D.= 0.85) และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 7.69 (S.D.= 0.64) และกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ มีคะแนนหลังเรียน ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 15.03 (S.D.= 1.37) และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 7.13 (S.D.= 0.89) ตามลำดับ

ตาราง 3 การเปรียบเทียบคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (One-way MANOVA)

ตัวแปรอิสระ	สถิติทดสอบ	Value	Hypothesis df	Error df	F	Sig
การจัดการเรียนรู้	Pillai's Trace	.134	2.00	59.00	4.55*	.014
	Wilks' Lambda	.866	2.00	59.00	7.67*	.014
	Hotelling's Trace	.155	2.00	59.00	7.67*	.014
	Roy's Largest Root	.155	2.00	59.00	7.67*	.014

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (One-way MANOVA) พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบด้วย Univariate Tests ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วย Univariate Test

ตัวแปรตาม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การอ่านเพื่อความเข้าใจ	Group	7.274	1	7.274	5.64*	.021
	Error	77.435	60	1.291		
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	Group	4.755	1	4.755	7.85*	.007
	Error	36.342	60	0.606		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

นักเรียนกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ปรากฏผลเช่นนี้เนื่องจาก การวิจัยได้กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ภายใต้เงื่อนไขการสร้างความเข้าใจในสถานการณ์ปัญหา โดยการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อค้นหาคำตอบ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามแบบแผน เพื่อนำเสนอมุมมองการวิเคราะห์ ประกอบการอธิบายหรือค้นหาคำตอบในประเด็นที่เหมือนหรือแตกต่าง ก่อนนำไปสู่การสรุปข้อมูลความรู้ที่ปรากฏ ซึ่งสาระสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ที่นำมากำหนดไว้ในแบบแผนการวิจัยประกอบด้วย 5 ขั้น โดยแต่ละขั้นได้เชื่อมโยงนำหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มาปรับใช้กับกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Akbar, et al. (2019, pp. 161 – 173) ได้ทำการศึกษาการอ่านบูรณาการแบบกลุ่มร่วมมือและองค์ประกอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในบริบทชาวอิหร่าน ผ่านองค์ประกอบในการเรียนรู้การจัดระเบียบคำศัพท์แบบกลุ่มร่วมมือ ซึ่งมีสาระสำคัญ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก 2) ความรับผิดชอบผู้เรียนรายบุคคล 3) การมีปฏิสัมพันธ์แบบซึ่งหน้า 4) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และ 5) การประมวลผลแบบกลุ่ม โดยใช้วิธีการออกแบบแบบผสมผสาน ผลการศึกษาปรากฏว่า ผู้เรียนที่จัดการเรียนรู้การจัดระเบียบคำศัพท์แบบกลุ่มร่วมมือ มีความสามารถ

การอ่านแบบบูรณาการแบบกลุ่มร่วมมือและองค์ประกอบ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและ Toro, V., et al. (2019, pp. 110 – 118) ได้ศึกษาการใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาการใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนภาษาอังกฤษรวมถึงกลยุทธ์และทรัพยากรที่ครูใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าการสร้างแบบจำลอง การทำซ้ำ การจับคู่ และการทำงานแบบกลุ่มร่วมมือ เป็นกลยุทธ์หลักที่ใช้เพื่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้ ครูให้ข้อเสนอแนะการสะท้อนกลับในมุมมองที่แตกต่างและหลากหลาย เช่น ข้อเสนอแนะทางภาษาศาสตร์ และการโน้มน้าวใจซึ่งเป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น และนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ปรากฏผลเช่นนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการประยุกต์ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับผู้อื่น และมีความเชื่อว่า หากผู้เรียนมีความรู้ในโครงสร้างทางภาษาและศัพท์คำพ้องแล้วจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตจริงได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 144 – 145)

ซึ่งกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์จริง มีการปฏิบัติกิจกรรมผ่านสถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติของผู้เรียน และควรกระตุ้นส่งเสริมให้เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Collaborative Learning) และทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษา ด้านการสื่อสาร (Communicative ompetence) ให้มากที่สุด และระหว่างการสอนของผู้เรียนไม่ควรสอดแทรกหรือมีสิ่งมาหยุดชะงักการแสดงออก (Scarcella and Oxford, 1992, pp. 115 – 120) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hidayat and Hamdy (2020, pp. 39 – 50) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทักษะการเขียนและการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านการสนทนากลุ่มย่อย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาผลกระทบที่สำคัญของการใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) ผ่านการสนทนากลุ่มย่อย อภิปรายเกี่ยวกับทักษะการเขียนและการอ่านของนักเรียนโรงเรียน Kampar Timur ผลการวิจัยพบว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) ผ่านการสนทนากลุ่มย่อย อาจนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับการเขียนและการอ่านของพื้นที่และบริบทต่าง ๆ ในอินโดนีเซีย และ Namaziandost, et al. (2019, pp. 1 – 15) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านผ่านการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือระหว่างผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับกลาง ด้วยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการตรวจสอบผลของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Collaborative Learning) พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ หลังการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ดังนั้น นักวิจัยแนะนำว่าการใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Collaborative Learning) ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้วิจัยควรเลือกเนื้อหาในบทเรียนหน่วยการเรียนรู้อื่น ที่เห็นว่ามิบริบทข้อมูลความรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียน และการเชื่อมโยงความรู้ในสถานการณ์ปัญหาที่เหมาะสม ที่คาดว่าจะส่งผลต่อการ

เสริมสร้างความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น

1.2 ผู้วิจัยควรปรับใช้สื่อการเรียนรู้ และสถานการณ์ปัญหาสนับสนุนกิจกรรมในบทเรียนที่แตกต่าง และมีความซับซ้อนมากขึ้นตามศักยภาพของผู้เรียน เพื่อส่งผลต่อการเสริมสร้างความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้มีความชัดเจนและบังเกิดประสิทธิผล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้หลักการ แนวคิด ทฤษฎีอื่นสนับสนุน ได้แก่ แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) แนวคิด Task-Based Learning ทฤษฎีการสร้างสรรคความรู้ (Constructivist Theory) และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizers)

2.2 ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อเงื่อนไขของตัวแปรตามอื่น ได้แก่ การกำกับตนเองในการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2559). *มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตร*

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย จำกัด.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET)*

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564. ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551.

Akbar A. Jahanbakhsh, Mahdieh Ali-Asgari-Zamani and Zahra Garman. (2019). CIRC and STAD in Iranian context: Through the five elements to cooperative learning of lexical collocations, *Cogent Arts & Humanities*, 6:1, 1692469, DOI: 10.1080/23311983.2019.1692469.

Chickering, A.W., & Gamson, Z.F. (1987). Seven principles for good practice in undergraduate education. *AAHE Bulletin*, 79#7(March), 3 – 7.

Halliday, M.A.K. (1973). *Explorations in the functions of language*. London: Edward Arnold.

Harris, D. P. (1974). *Testing English as a Second Language*. New Delhi: McGraw-Hill Publishing.

Hidayat, K., and Hamdy, M. F. (2020). Developing EFL Learners' Writing Ability and Reading Comprehension by Using Communicative Language Teaching through Small Group Discussion. *English Instruction*, 3 (1), 39 – 50.

Johnson, D.W. and Johnson, R.T. (1994). *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. 4th Edition, Boston, MA: Allyn and Bacon.

Larson, B.E. and Keiper, T.A. (2013). *Instructional Strategies for Middle and High School*. 2nd ed. New York: Routledge.

- Namaziandost, E., Leila Neisi, Kheryadi and Mehdi Nasri. (2019). Enhancing oral proficiency through cooperative learning among intermediate EFL learners: English learning motivation in focus, *Cogent Education*, 6:1, 16839333, DOI:10.1080/2331186X.2019.1683933.
- Raygor, A.L. and Raygor, R.D. E. (1985). *Effective Teaching*. New York: Macgraw–Hill.
- Scarcella, R.C. and Oxford, R.L. (1992) *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston, MA: Heinle & Heinle, Inc.
- Slavin, R. E. (1990). *Cooperative learning: Theory, research, and practice*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Toro, V., Gina Camacho–Minuche, Eliana Pinza–Tapia and Fabian Paredes. (2019). The Use of the Communicative Language Teaching Approach to Improve Students’ Oral Skills. *English Language Teaching*; Vol. 12, No. 1; 2019.
- Widdowson, H.G. (1990). *Aspects of language teaching*. Oxford: Oxford University Press.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร